

6.12 '2

חלק בלתי-נפרד ממלחמת המרחב לחופש, לאחדות ולרפורמה סוציאלית. יש לה זיקה עמוקה לתנועה הלאומית הערבית, על כל גילוייה. (מהכרי המינשר הם שיסוד, בשנת 1959, את העדד הישראלי למען אלג'יריה חופשית.)

«(1) המיעוט הערבי בישראל יהפוך שותף מלא במדינה. כל חוקי ההפליה יבוטלו. (ושבו, מחברי המינשר נוטלים חלק מרכזי בוועד היהודי-ערבי לביטול הממשל הצבאי הקיים באזורים הערביים של ישראל.)»
 «(2) תוכר עקרונית זכותם של הפליטים הערביים לחזור. אותם שיבקשו לשוב, תחת לקבל פיצויים, ישוקמו בישראל בעשרה שעורים שנתיים.»

«הגל החדש עומד מחוץ למערכת-המפ' לגות הציונית הקיימת. הוא מקיף חלק חשוב, הגדול והולך, של דעת-הקהל. רעיונותיו מתבטאים, בין השאר, בהעולם הזה, גדול השבועונים במדינה, וכן באתגר, דור השבועון האינטלקטואלי בעל הרמה הגבוהה ביותר. גרעינה המדינה הוא הפעולה ה' שמיית.»

«בשנים האחרונות ניהלנו שורה של שייחות עם מנהיגים לאומיים ערביים (כגון שרה-חוקי העיראקי לשעבר, חברי הממשלה האלג'ירית הזמנית, וכו'). שיחות אלה חיו קו אותנו בדעתנו כי גישתנו עולה בקנה אחד עם התפיסה הערבית הלאומית.»
 «(חתום) אורי אבנרי, עורך ראשי העולם הזה, תל-אביב.»

אחרי חופשה ארוכה מאד, שנבעה מטעם מים אישיים, החליטה לילי גלילי לחזור לפעולה.
 צחוק צחוק — אבל לגברת גלילי יש מזל. רק בישרה לנו את הבשורה המשמחת, והנה נכנס למערכת אחד מידידינו — ניק' ראו, למען הקיצור, י"מ — ובפיו סירוס זדוני של שורה משירי טשרניחובסקי — «פרס, פרס על הרייך הרביעי.»

מהירה יותר מכל עיט או פרס, עטה לילי על המציאה. «אתה גאוני!» אמרה ל- איש, ותלתה בו מבט נשי ממס'קרחונים, «תכתוב את כל השיר ותביא מחר.» מי הגבר שיוכל לעמוד בפני קסמיה של גברת? י"מ נטל מארון המערכת את כל- כתבי-טשרניחובסקי, הכוללים את השיר הבא:

ציטו! ציטו! ציטו! ציטו! ציטו!
 אט וקל, — נדמה כאלו רגע — אינו אלא צף.
 צף-מפליג בים של תכלת, צר לרנן-גיל בלב השמים — הקקיצ, חג אלם באור צורב.
 ציטו! ציטו! ציטו! ציטו! ציטו!
 יש-רגו וכבד אכר, שחור-נוצה ורסב-פנף;
 טס מתוח (חץ מקשת), ציטו צג עוגיות חוגיו;
 תר עקבות טרפו ממצל באפר ובחגו.
 ציטו! ציטו! ציטו! ציטו! ציטו!
 טס גולש-גולש וקמגע פלא אכר לא נקף.
 רגע קל — קפא, משנהו — ניד-לא-ניד באקריותו
 רטט כל-שהוא לפתע — ועולה לקראת הקב.
 ציטו! ציטו! ציטו! ציטו! ציטו!
 אט וקל, — נדמה כאילו — רגע אינו אלא צף...
 ארץ, ציטו! ציטו! ציטו! ציטו! ציטו!
 מאקריות צנק חולפת, מלטפת הררי-אל...

לפני שלושה שבועות סיפרתי לך על המאמר שהופיע בשבועון האנגלי החשוב ספקטיטור, ושדעות אחרונות הכתיר אותו בכותרת, נאצר מוכן לעשות שלום עם ה' כנענים!»
 במאמר זה הגדיר אותנו הפרופסור ה' בריטי דסמונד סטיוארט, המקורב למנהיגים הערביים, בשם «הגל החדש בישראל» ו' הרחיב את הדיבור על דיעותינו.
 השבוע פירסם ספקטיטור מכתב של עורך העולם הזה, אולי תמצא בו עניין, זה לשונו:

«אדוני, «מר דסמונד סטיוארט צודק בהחלט ב' הנחתו כי הגל החדש בישראל מאמין ב' שלום ובשיתוף-פעולה בין הלאומיות העי' רית והערבית. אולם כאשר הוא אומר עלינו כי, הישראלים הצעירים מתחילים לשאת את עיניהם לקאהיר ולבגדאד, וכי איננו מרגישים בבית בגטו הלאומני של ישראל, הוא עלול ליצור בין ידידנו ה' ערביים אי-הבנה מסויימת.»

«אנו מתנגדים לאופי הלאומני של יש' ראל, וליסודות, התוקפניים והנוקשים' של הציונות. אולם קיומה של מדינת-ישראל החופשית והריבונית, בגבולותיה הנוכחיים, הוא בסיס כל שאיפותינו.
 «המטרה העומדת לנגד עינינו היא שינוי ערכים מוחלט, שיאפשר לישראל לתפוס את מקומה הנאות בפרוציה שמיית גדולה, שתכלול את כל עמי ערב, ישראל, כורדי' סטאן וכו'. פרוציה זו תשלב יחד את ה' משאבים והכשרונות של כל חלקיה, תוך שמירה על האופי המיוחד של כל חלק.»

«הגל החדש בישראל לא כונן עדיין מפלגה, אך ביטוייה המדוייק ביותר נמצא במינשר העיברי משנת 1958. הטיוות ה' עיקריות של מיסמך זה הן:
 (א) אומה עיברית חדשה התגבשה בארץ-ישראל.
 (ב) לאומה העברית החדשה יש זיקה עמוקה ליהדות העולם, אך אין היא זהה עמה.
 (ג) מדינת-ישראל אינה מדינה יהודית, במובן של שייכות לעדה עולמית, אלא שייכת לאורחיה — עיבריים כאחד.
 (ד) ישראל היא חלק בלתי-נפרד של המרחב השמי (מונח שאנו מעדיפים אותו על פני המושג המערבי המורחח התיכון).
 (ה) התנועה הלאומית העיברית היא

פירסום נאצל

זה- עושה רושם נפלא!

זה- בגד היס החשובה לכל גיל- בגד-ים "רוטקס" הסטריין "ישראל" Rotex ISRANYL

אורי אבנרי

מכתבים

השאלות שלא נשאלו

... קראתי שמר אבנרי פנה אל שטראוס, בנרסנית, בשאלה: «האם אתה פותר מ' שאלות, מר שטראוס? נזכרתי במאורע שעשה עלי רושם או לפני שלושים שנה, מאורע זה אירע במשפט שריפת-הרייכסמאן, כאשר הציג הנאצים דימיטרוב שאלות חרי' פות למנהיג הנאצי גרינג, שהופיע בתור ער.
 לא תארתיו, לוי שפעם יקרה רבר כזה גם בישראל שלנו.
 אריך תהן, תל-אביב

כאחד העתונאים שהיה נוכח באולם «השרון» בשעת ההתנגשות בין מר אבנרי ומר שטראוס (העולם הזה 1343), אני מצ' טרף בפה מלא להתספרותכם על התנהגות העתונאים במקום, שלא הניבו מיד על ה' פניעה הנסה בחופשי-התנוות.
 ... להצטרפותי אישית אני יכול לומר רק שנדהמתי מהוצפתם של עורכי המסיבת, ולכן לא הספקתי להגיב במקום. תמהני על כך שאגודת-העתונאים לא הגיבה רישפית לסחרת היום.
 עמוניא, תל-אביב

הדרישיח שהתנהג בבית-המשפט הנאצי העולם הזה 1344

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 226785, ת.ד. 136 • מצן מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, ת"א • 6 פן • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.